

Sygn. akt I C 17/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Emilia Racięcka

Protokolant: stażysta Agnieszka Kostrzewa

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2017 roku w Łodzi

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zadośćuczynienie :

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 44.000 złotych (czterdzieści cztery tysiące) tytułem zadośćuczynienia za śmierć matki i kwotę 10.000 złotych (dziesięć tysięcy) tytułem zadośćuczynienia za śmierć babki z ustawowymi odsetkami od tych kwot od dnia 31 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 4.621 złotych (cztery tysiące sześćset dwadzieścia jeden) tytułem zwrotu kosztów procesu;
2. oddala powództwo w pozostałej części.

Sygn. akt I C 17/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 27 listopada 2015 roku A. K. reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 64.000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych w związku ze śmiercią matki E. B. (1) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca 2015 roku do dnia zapłaty, kwoty 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych w związku ze śmiercią babci Z. S. z ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca 2015 roku do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu według norm prawem przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Nadto wniosła o zwolnienie jej od kosztów sądowych w całości.

W uzasadnieniu wskazano, że dochodzone roszczenie związane jest ze śmiercią matki powódki E. B. (1) i babci powódki Z. S., które zginęły w wypadku komunikacyjnym w dniu 2 kwietnia 1999 roku. Pozwany przyznał na rzecz powódki kwotę 16.000 zł tytułem zadośćuczynienia za śmierć matki E. B. (1) i odmówił wypłaty na rzecz powódki zadośćuczynienia w związku ze śmiercią babci Z. S.. W wyniku tego zdarzenia naruszone zostały dobra osobiste powódki. Naruszenie polegało na utracie osoby najbliższej, którą była matka powódki E. B. (1). Powódka do dnia dzisiejszego nie potrafi zaakceptować tego, co się wydarzyło, nadal cierpi z powodu straty matki. W wyniku wypadku powódka straciła również ukochaną babcie. Śmierć Z. S. była dla powódki traumatycznym przeżyciem, na które powódka do chwili obecnej reaguje bardzo emocjonalnie.

/pozew k. 2-19/

Postanowieniem z dnia 14 stycznia 2016 roku Sąd oddalił wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych.

/postanowienie k. 88,88 odwrót/

W odpowiedzi na pozew z dnia 8 marca 2016 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika będącego radcą prawnym wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwany nie kwestionował zasady swojej odpowiedzialności. Pozwany kwestionował natomiast wysokość dochodzonego roszczenia twierdząc, że jest ono zbyt wygórowane. Pozwany kwestionował też żądanie odsetek za opóźnienie od dnia 31 lipca 2015 roku wskazując, że dopiero w dacie wyrokowania zostanie określony rozmiar krzywdy powódki.

/odpowiedź na pozew k. 96-99/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 kwietnia 1999 roku w na trasie R. (...) – Ł. w miejscowości S. doszło do wypadku drogowego. Kierujący samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) E. S. jadąc od strony Ł. na prostym odcinku drogi gwałtownie przejechał na pas drogi przeznaczony do jazdy w przeciwnym kierunku i zderzył się czołowo z jadącym prawidłowo od strony R. autokarem marki N. o numerze rejestracyjnym (...). W wyniku zderzenia śmierć na miejscu poniósł kierowca samochodu marki F. (...) E. S. oraz dwie jego pasażerki – E. B. (1) i Z. S..

Postępowanie karne w tej sprawie zostało umorzone wobec śmierci sprawcy wypadku, którym jak ustalono był E. S..

/okoliczności bezsporne/

Pojazd sprawcy wypadku posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym Zakładzie (...).

/okoliczność bezsporna/

Zmarła E. B. (1) była mamą powódki, natomiast Z. S. była babcią powódki. Powódka w chwili ich śmierci miała 25 lat.

E. B. (1) w chwili swojej śmierci miała 48 lat.

Powódka w dacie zdarzenia mieszkała razem z E. B. (1) i ojcem. Powódka i E. B. (1) były przyjaciółkami, spędzały wiele czasu razem. Razem wykonywały czynności domowe, chodziły na zakupy, rozmawiały o problemach powódki. E. B. (1) była dla powódki dużym wsparciem. Była zaangażowana w jej sprawy, interesowała się jej życiem, potrafiła dobrze doradzić powódce. Doradzała jej przy wyborze kierunku studiów, w wyborze partnera. Powódka była po studiach i podjęła pracę w swoim zawodzie. Wspólnie się z matką cieszyła się z tego. Powódka również była wsparciem dla zmarłej E. B. (1). Pomagała jej w sensie duchowym i emocjonalnym zwłaszcza po wypadku samochodowym, który miał miejsce wcześniej a po którym zmarła E. B. (1) straciła pracę i długo dochodziła do zdrowia. Powódka nazywała swoją mamę czarodziejką. Weekendy zawsze spędzała wspólnie z mamą, rodzinie.

W dniu zdarzenia powódka zamieniła się w pracy z koleżanką i poszła do pracy później, zamiast rano. Przed wyjściem do pracy rozmawiała z mamą, umówiła się z nią zakupy na sobotę. Gdy wróciła z pracy, czekała na jej powrót. Kiedy około godziny 20.00 zadzwonił domofon, powódka pomyślała, że wraca mama. Wtedy zobaczyła policjantów. Ojciec poinformował ją, że E. B. (1)

zginęła. Powódka zrozumiała, że jej matka zaginęła i nie może trafić do domu. Wtedy powiedziała ojcu, aby policjanci jej szukali. Nie rozumiała co się stało, po chwili zemdląca. Policjant pytał, czy wezwać pogotowie. Powódka nie była w stanie przez tę noc rozmawiać z ojcem. Później nie była w stanie organizować spraw związanych z pogrzebem. Wszystkie sprawy związane z pogrzebem załatwiał ojciec powódki z siostrami E. B. (1). Po wypadku świat powódki zawałił się. Powódka chodziła do kościoła, przyjmowała komunię, bo uważała, że to jest jedyny prezent, jaki może ofiarować zmarłej mamie. Czuła niemoc, bezradność, bezsilność, potrzebowała osoby, która ją wesprze. Sama musiała wspierać ojca. Stała się bardziej zamknięta w sobie, wyciszona, powódka nie miała ochoty na kontakty z ludźmi, stała się bardziej wycofana. Powódka schudła z 68 kg do 52 kg. Powódka miała problemy z zajściem w ciążę. Po śmierci E. B. (1) ojciec powódki przekazał jej wszystkie obowiązki, które wcześniej wykonywała E. B. (1). Powódka sukcesywnie wdrażała się w te obowiązki. Na nią spadł obowiązek dokonywania opłat, zakupów, czynności domowych, gotowania. Dla powódki priorytetem było utrzymanie domu i ponoszenie opłat, dlatego nie zawsze wystarczało na jedzenie. Jak żyła E. B. (1), to nie było sytuacji, żeby na coś nie wystarczało. Kiedy ojciec powódki przestał pracować powódka była jedynym żywicielem. Powódka 8 lat po śmierci mamy poznała drugiego męża i od tego czasu psychicznie poczuła się lepiej.

Zmarła Z. S. była matką E. B. (1) i babcią powódki. W chwili śmierci miała 80 lat. Cała rodzina chciała zorganizować Z. S. przyjęcie z okazji urodzin. Powódka miała bardzo dobre relacje z babcią. Z. S. często przyjeżdżała do powódki i zawsze przywoziła jedzenie ze wsi, gdzie mieszkała w okresie letnim. Często u powódki nocowała. Stosunki między powódka a Z. S. były bliskie i częste. Powódka jeździła do babci Z. S. na wieś nie tylko w okresie wakacyjnym, ale również na dłuższe weekendy, jak było ciepło.

Powódka systematycznie odwiedza groby zmarłej mamy i babci. Dbą o to by pięknie wyglądały. Razem z ojcem i siostrą kupuje wiązanki. Ból związany z utratą mamy i babci odżył u powódki po rozmowie z przeprowadzającym badanie i wydającym opinie w sprawie psychologiem.

/zeznania świadka J. S. – zapis na płycie CD k. 178 adnotacja 00:39:02-00:46:50, zeznania powódki w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami płyty CD k. 214 adnotacja 00:04:08-00:06:46 w zw. z k. 178 adnotacja 00:03:37-00:35:55/

Powódka zarówno przed wypadkiem jak i po wypadku nie korzystała z leczenia psychiatrycznego, ani psychologicznego.

/opinia pisemna biegłego z zakresu psychologii k. 189-192, zeznania powódki w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami płyty CD k. 214 adnotacja 00:04:08-00:06:46 w zw. z k. 178 adnotacja 00:16:10-00:21:16/

Aktualne badanie psychologiczne A. K. nie wskazuje na występowanie u niej zaburzeń nerwicowych, psychotycznych, ani cech osobowości zaburzonej. U powódki ujawniła się natomiast skłonność do występowania stanów przygnębiennych, zamartwiania się oraz skłonność do chwiejności emocjonalnej. Cechy te nie zaburzają codziennego funkcjonowania powódki w różnych sferach życia. Badanie wskazuje również na występowanie u powódki tendencji do dyssymulacji trudności osobowościowych.

Uzyskane w trakcie badania psychologicznego informacje nie wskazują na występowanie u powódki przed śmiercią matki i babci zaburzeń w zakresie stanu psychicznego. Po wypadku przez około 2 lata występowały u powódki cierpienia stopnia znacznego objawiające się żalem, poczuciem krzywdy, skutkujące nerwowością, trudnościami ze snem, apetytem.

Analiza linii życiowej powódki przemawia za tym, że strata przede wszystkim matki, przejęcie po niej odpowiedzialności za funkcjonowanie rodziny miało pewien wpływ na jej dalsze życie

emocjonalne, funkcjonowanie w roli żony, występowanie stanów przygnębiennych i chwiejności emocjonalnej.

Związek powódki z babcią był prawidłowy, adekwatny do relacji babcia - wnuczka. Wypowiedzi powódki wskazują na to, że w trudnej sytuacji rodziny wynikającej z nadużywania alkoholu przez ojca była ona bardzo związana z matką.

Aktualne funkcjonowanie powódki i wyniki badania psychologicznego nie wskazują na występowanie zaburzeń sfery psychicznej. Powódka nie wymaga leczenia psychiatrycznego, ani psychologicznego.

/opinia pisemna biegłego z zakresu psychologii k. 189-192/

Pismem z dnia 22 maja 2015 roku powódka A. K. zgłosiła szkodę do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego za pośrednictwem (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. wnosząc o wypłatę kwoty 90.000 zł zadośćuczynienia po śmierci matki E. B. (1) i kwoty 30.000 zł tytułem odszkodowania w związku z pogorszeniem się sytuacji życiowej powódki po śmierci E. B. (1).

Pismem z dnia 10 lipca roku Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny z siedzibą w W. odmówił wypłaty świadczenia z uwagi na ważną umowę ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu marki F. nr rej (...) w (...) S.A i przesłał akta do (...) S.A celem załatwienia sprawy wg właściwości.

Pismem z dnia 30 lipca 2015 roku pozwany Zakład (...) przyznał na rzecz powódki A. K. kwotę 16.000 zł z tytułu zadośćuczynienia po śmierci matki E. B. (1).

W dniu 10 czerwca 2015 roku powódka zgłosiła do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego za pośrednictwem (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. szkodę w związku z krzywdą, jaką poniosła skutek śmierci babci Z. S., wnosząc o wypłatę kwoty 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

(...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. pismem z dnia 16 lipca 2015 roku przekazała akta szkody do likwidacji do (...) SA. wg ustalonej właściwości.

Pozwany decyzją z dnia 30 lipca 2015 roku odmówił wypłaty na rzecz powódki zadośćuczynienia w związku ze śmiercią babci Z. S..

/okoliczności bezsporne/

Stan faktyczny sprawy był co do zasady bezsporny. Sąd ustalił go na podstawie załączonych dokumentów, opinii biegłego i przesłuchania powódki. Wszystkie dowody były spójne i dawały podstawę do poczynienia koherentnych ustaleń. Istota sporu sprowadzała się do ustalenia wysokości roszczeń. Kwestia ta zostanie omówiona poniżej.

Sąd zważył co następuje:

W rozpoznawanej sprawie powódka A. K. dochodziła od strony pozwanej zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej doznała w związku ze śmiercią osoby najbliższej - swojej mamy E. B. (1) i babci Z. S..

Zdarzenie, z którego powódka wywodzi swoje roszczenia, miało miejsce przed dniem wejścia w życie art. 446 § 4 k.c., wprowadzającego możliwość przyznania najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, co uniemożliwia zasądzenie na rzecz powódek zadośćuczynienia w oparciu o § 4 komentowanego przepisu. Podstawę roszczeń powódki w tej sytuacji stanowi przepis art. 448 k.c. w zw. z art. 24 k.c., o którego dopuszczalności zastosowania wypowiedział się Sąd Najwyższy w postanowieniu składu 7 Sędziów z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie III CZP 2/14, wyrażając jednoznaczny pogląd prawny, że za krzywdę, powstałą wskutek śmierci poszkodowanego, spowodowanej czynem niedozwolonym popełnionym przed dniem 3

sierpnia 2008 r. najbliższemu członkowi rodziny, przysługuje zadośćuczynienie na podstawie art. 448 w zw. z art. 24 § 1 k.c.

Strona pozwana nie kwestionowała zasady swojej odpowiedzialności.

Katalog dóbr osobistych z art. 23 i 24 k.c. ma charakter otwarty. Ugruntowany jest pogląd, że dobrem osobistym są również więzi rodzinne, które mogą ulec naruszeniu poprzez spowodowanie śmierci osoby najbliższej. W przypadku śmierci w wyniku wypadku komunikacyjnego krzywdą wyrządzoną zmarłemu jest utrata życia, a krzywdą osób mu bliskich jest naruszenie ich dobra osobistego poprzez zerwanie więzi emocjonalnej z tą osobą.

Więzi rodzinne nie są zdaniem Sądu jedynym dobrem osobistym, jakie może być naruszone w wyniku śmierci osoby najbliższej. Wskutek takiego zdarzenia uszczerbkowi ulega też zwykle zdrowie, wskazane w przepisie art. 23 k.c. i również za naruszenie tego dobra należy się zdaniem sądu zadośćuczynienie na zasadach ogólnych. Naruszenie zdrowia może polegać nie tylko na oddziaływaniu fizycznym, skutkującym naruszeniem narządów lub tkanek, ale także negatywnym wpływem na sferę psychiczną, np. wywołaniu rozstroju nerwowego (Komentarz do Kodeksu cywilnego, red. K. Osajda, kom. do art. 23, uwaga F., wyd. CH Beck, Warszawa 2012). W doktrynie również wyrażono pogląd, że wypadku silnego wstrząsu psychicznego (a więc uszczerbku na zdrowiu), spowodowanego śmiercią osoby najbliższej, będzie możliwe wynagrodzenie szkody na zasadach ogólnych (A. Szpunar, Wynagrodzenie szkody wynikłej wskutek śmierci osoby najbliższej, Bydgoszcz 2000, str. 66, za nim K. Pietrzykowski, Kodeks Cywilny. Komentarz, Tom 1, kom. do art. 446, uwaga I, pkt. 5).

Na ogół jednak utrata osoby najbliższej stanowi większą dolegliwość psychiczną dla członka rodziny zmarłego, niż naruszenie jego innych dóbr osobistych.

W odniesieniu do zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych, przyznawanego w oparciu o art. 448 k.c., w judykaturze wskazuje się natomiast, że ustalając wysokość tego zadośćuczynienia należy mieć na względzie rodzaj naruszonego dobra osobistego, stopień jego naruszenia, zakres negatywnych konsekwencji wynikających z faktu naruszenia dobra osobistego, jak również stopień winy sprawcy naruszenia (tak między innymi Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 stycznia 2008 roku, I CSK 319/07, Monitor Prawniczy 2008 rok, nr 4, poz.172).

Zmarłe E. B. (1) i Z. S. były bardzo ważnymi osobami w życiu powódki. Powódka w dacie zdarzenia mieszkała razem z mamą E. B. (1). Powódka i E. B. (1) były przyjaciółkami, spędzały wiele czasu razem, razem wykonywały czynności domowe, chodziły na zakupy, rozmawiały o problemach powódki. Były dla siebie wzajemnie dużym wsparciem. Powódka nazywała mamę „czarodziejką.”

Powódka miała również bardzo dobre silne rodzinne relacje z babcią – Z. S..

Z. S. często przyjeżdżała do powódki i zawsze przywoziła jedzenie ze wsi, gdzie mieszkała w okresie letnim. Często u powódki nocowała. Powódka jeździła do babci Z. S. na wieś nie tylko w okresie wakacyjnym, ale również na dłuższe weekendy, jak było ciepło.

Ich śmierć była dla powódki wstrząsem. Krzywdą dla powódki była tym większa, że w jednej chwili straciła dwie kochające osoby - mamę oraz babcię. Na wieść o wypadku powódka na początku tak naprawdę nie wiedziała co się stało, myślała że jej mama zaginęła i chciała żeby Policja zaczęła jej szukać.

Po wypadku świat powódki zawalił się. Powódka nie była w stanie zorganizować spraw związanych z pogrzebem. Powódka czuła niemoc, bezradność, bezsilność, potrzebowała osoby, która ją wesprze, stała się bardziej zamknięta w sobie, wyciszona, powódka nie miała ochoty na kontakty z ludźmi, schudła 16 kilogramów. Powódka miała problemy z zajściem w ciążę. Po wypadku musiała sama zająć się prowadzeniem gospodarstwa domowego. Dopiero 8 lat po wypadku, gdy poznała swojego drugiego męża, psychicznie poczuła się lepiej. Po wypadku przez około 2 lata występowały u powódki cierpienia stopnia znacznego objawiające się żalem, poczuciem krzywdy, skutkujące nerwowością, trudnościami ze snem, apetytem. Strata przede wszystkim matki, przejęcie po niej odpowiedzialności

za funkcjonowanie rodziny miało pewien wpływ na jej dalsze życie emocjonalne, funkcjonowanie w roli żony, występowanie. Aktualnie u powódki nie występują zaburzenia nerwicowe, psychotyczne, ani cechy osobowości zaburzonej. Powódka nie wymaga leczenia psychiatrycznego, ani psychologicznego. U powódki występuje natomiast skłonność do występowania stanów przygnębiennych, zamartwiania się oraz skłonność do chwiejności emocjonalnej. Cechy te jednak nie zaburzają codziennego funkcjonowania powódki w różnych sferach życia. Nadto u powódki występują tendencje do dyssymulacji trudności osobowościowych.

Powódka systematycznie odwiedza groby zmarłej mamy i babci. Dbą o to by pięknie wyglądały.

Mając powyższe na uwadze, i biorąc pod uwagę kwotę wypłaconą przez pozwanego Zakład (...) w toku postępowania likwidacyjnego Sąd uznał, że rozmiar doznanej przez powódkę krzywdy w związku ze śmiercią jej mamy E. B. (2) uzasadnia przyznanie na jej rzecz dalszego zadośćuczynienia w wysokości 44.000 zł., oraz że rozmiar doznanej przez powódkę krzywdy w związku ze śmiercią jej babci Z. S. uzasadnia przyznanie na rzecz powódki zadośćuczynienia w wysokości 10.000 zł.

Z przyczyn powyższych Sąd orzekł jak w punkcie 1 i 2 sentencji wyroku.

O odsetkach od przyznanych na rzecz powódki kwot orzeczono w oparciu o przepis art. 481 § 1 k.c., który stanowi, iż odsetki należą się wierzycielowi od chwili, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem wymagalnego świadczenia pieniężnego. Zgodnie zaś z art. 817 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o zaistnieniu szkody.

Po zgłoszeniu szkody pozwany wydał decyzję w sprawie w dniu 30 lipca 2015 roku. Powyższy stan rzeczy uzasadnia zasądzenie odsetek od dnia 31 lipca 2015 roku zgodnie z żądaniem zgłoszonym przez pełnomocnika powódki w pozwie ze wskazaniem, iż od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

Z przyczyn powyższych Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu punkcie 1 sentencji wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 100 zdanie 1 k.p.c. zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty zostaną wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. W niniejszej sprawie należało zastosować zasadę stosunkowego rozdzielienia kosztów.

Powódka żądała zasądzenia od pozwanego łącznie kwoty 74.000 zł. Sąd zasądził na jej rzecz kwotę 54.000 zł. Powódka wygrała zatem sprawę w 73 % zatem powinna ponieść koszty procesu w 27 %.

Powódka poniosła koszty procesu w łącznej wysokości 7.661,70 zł (z tytułu: opłaty sądowej od pozwu – 3.700 zł, zastępstwa procesowego – 3.600 zł ustalonego w oparciu o § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 461), opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł, wynagrodzenia biegłego – 344,70 zł).

Pozwany poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 3.600 zł. z tytułu zastępstwa procesowego ustalone na podstawie § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 490).

Łącznie zatem koszty procesu poniesione przez strony wynoszą 11.261,70 zł.

Biorąc pod uwagę udział w jakim każda ze stron powinna ponieść koszty procesu pozwany powinien je ponieść w wysokości 8.221 zł., a poniósł je w wysokości 3.600 zł.

W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki A. K. kwotę 4.621 zł tytułem zwrotu poniesionych przez powódkę kosztów procesu.